บทที่ 1 บทนำ

1.1. ความเป็นมาของโครงการ

การใช้ประโยชน์ที่ดินบนพื้นที่สูงในอดีตที่ผ่านมา นับจากวิธีการผลิตแบบยังชีพโดยการ ทำไร่หมุนเวียน และขณะเดียวกันได้ปลูกฝิ่นเพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัว ก่อให้เกิดผลกระทบ ในเชิงลบต่อระบบนิเวศลุ่มน้ำ โดยเฉพาะการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ และข้อขัดแย้งเชิงกฎหมายกับ ภากรัฐ จากกวามพยายามของหลายหน่วยงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการพัฒนาพื้นที่สูงของมูลนิธิ โครงการหลวง และสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ได้ดำเนินงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดในการ ส่งเสริมพืชเศรษฐกิจเพื่อทดแทนการปลูกฝิ่นและสร้างอาชีพทางเลือกเพื่อสร้างรายได้ให้กับ ครัวเรือน และชุมชน สามารถลดการใช้พื้นที่เพาะปลูกแบบไร่หมุนเวียน และปรับปรุงฟื้นฟูพื้นที่ หลายส่วนเป็นพื้นที่ป่าไม้ส่งผลให้เกิดกวามยั่งยืนของระบบนิเวศลุ่มน้ำ

ผลจากการส่งเสริมการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ โดยเฉพาะพืชอายุสั้นซึ่งสามารถเห็นผลได้ ชัดเจนในการสร้างรายได้ไห้กับเกษตรกร การพัฒนาเส้นทางคมนาคมขยายตัวเข้าไปในทุกพื้นที่สูง อำนวยควา<mark>มสะควกในการติดต่อสื่อสารและคมนาคมขนส่ง การเข้าถึงตลา</mark>ดและการก้าขายทำได้ ง่ายมากขึ้น ทำให้เกิดการขยายตัวของพื้นที่เพาะปลูก และการเพิ่มจำนวนครั้งในการปลูกต่อปีมาก ขึ้น อย่างไรก็ดีการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีด้านการผลิต โดยเฉพาะการใช้ปุ๋ยและสารเคมีที่ช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพในการผลิต ป้องกันและกำจัดวัชพืช โรค และแมลง ส่งผลให้มีการใช้สารเคมีเพื่อ่อเพิ่ม แพร่หลายเป็นอย่างมาก และส่วนใหญ่เป็นการใช้ในปริมาณมากเกินความจำเป็น รวมทั้งการใช้ อย่างไม่ถูกวิธีก่อให้เกิดผลกระทบตามมา ทั้งทางด้านสุขภาพของเกษตรกร ความปลอดภัยของ ผู้บริโภค และการปนเปื้อนของสารเคมีเหล่านี้ในดินและแหล่งน้ำ ซึ่งจะส่งผลต่อระบบนิเวศของลุ่ม น้ำ และต่อชุมชนผู้ใช้น้ำที่อยู่ด้านล่าง ปัญหาเหล่านี้น้บวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น อย่างไรก็ดียังมี ชุมชนบางแห่งในพื้นที่สูงที่เคยใช้สารเคมีทางการเกษตรเหล่านี้เป็นเวลานาน มีการเรียนรู้และรับรู้ ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองและชุมชนทั้งด้านรายจ่ายปัจจัยการผลิตที่เพิ่มมากขึ้นจากราคาที่ ขยับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและการใช้ไนอัตราที่สูงเกินกว่าความจำเป็นตามข้อแนะนำ ด้านสุขภาพ ของเกษตรกรผู้ผลิตจากการใช้และสัมผัสกับสารเคมี และการใช้ที่ไม่ถูกต้องแหมาะสมรวมทั้งการ ป้องกันตัวในขณะใช้สารเกมีที่ไม่ปลอดภัย ด้านสุขภาพของผู้บริโภคผลผลิตที่เกิดจากการบริโภค ผลผลิตพืชผักที่ปนเปื้อนสารเกมี และความตระหนักต่อผลกระทบต่อคุณภาพทรัพยากรดินและน้ำ รวมทั้งการส่งเสริมผลักดันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งมูลนิธิโครงการหลวง ทำให้ เกษตรกรที่อยู่ภายใต้การดูแลและส่งเสริมโดยมูลนิธิฯ ได้มีการปรับเปลี่ยนวิถีการเพาะปลูกเพื่อลด การใช้สารเกมี รวมทั้งการใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมมากขึ้น ในขณะเดียวกันก็ยังคงรักษาความมั่นคง ทางรายได้จากการเพาะปลูกเอาไว้ได้

สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง องค์การมหาชน (สวพส.) มีภาระหน้าที่ส่วนหนึ่งในการ นำแนวทางการพัฒนาและผลสำเร็จของคำเนินงานของมูลนิธิโครงการหลวง ไปขยายผลในพื้นที่ โครงการขยายผลโครงการหลวง เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนบนพื้นที่สูง ให้ครอบคลุมมากขึ้น โดยให้เป็นไปในทิศทางที่ยั่งยืนทั้งค้านความมั่นคงการคำรงชีพและการรักษา สภาพทรัพยากรสิ่งแวคล้อมในระบบนิเวศลุ่มน้ำบนพื้นที่สูงควบคู่กันไปค้วย ประเด็นการใช้ สารเคมีในปริมาณที่มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการใช้ที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมของเกษตรกรในพื้นที่ สูง เป็นประเด็น สวพส. ได้ตระหนักและให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เป็นปัญหาเร่งค่วนที่ต้องทำ การแก้ไข

จากตัวอย่างของการคำเนินงานของมูลนิธิโครงการหลวง ในการส่งเสริมผลักคันให้ เกษตรกรนำเอาแนวทางการปฏิบัติทางเกษตรที่ดีและเหมาะสม ที่นำไปสู่การลดการใช้สารเคมีใน เชิงปริมาณและระดับของการออกฤทธิ์ที่รุนแรงที่เป็นอันตรายต่อต่อสุขภาพเกษตรกรผู้ผลิตและ ผู้บริโภค รวมทั้งลดผลกระทบทรัพยากรดินและน้ำ นับเป็นความสำเร็จส่วนหนึ่งของความพยายาม ลดการใช้สารเคมีในการผลิตพืชผักในพื้นที่สูง ทั้งนี้ สวพส. อยู่ในระหว่างการริเริ่มคำเนินการ ส่งเสริมให้มีการลดการใช้สารเคมีในพื้นที่โครงการขยายผลโครงการหลวง ได้เล็งเห็นถึงความ เป็นไปได้ในทางปฏิบัติที่จะถอดบทเรียนด้านปัจจัยและอุปสรรคข้อจำกัดจากจากการคำเนินงาน ของมูลนิธิโครงการหลวงในการส่งเสริมการปฏิบัติที่ดีและเหมาะสม เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมี ความปลอดภัยทางอาหาร โดยได้เลือกพื้นที่โครงการขยายผลโครงการหลวงปากล้วย ต.แม่สอย อ. จอมทอง เป็นพื้นที่เป้าหมายนำร่อง เพื่อนำแนวทางการดำเนินงานไปปรับใช้และขยายผลในชุมชน บนพื้นที่สูงอื่นๆ ค่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

- เพื่อศึกษาบริบทการคำรงชีพ ปัจจัย และเงื่อนใจการปรับตัวที่สนับสนุนให้ชุมชน ต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จในการลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร
- เพื่อศึกษาบริบทการดำรงชีพของชุมชนเป้าหมาย ช่องว่างด้านเงื่อน ใข และปัจจัย สนับสนุน และผลักดันให้เกิดการปรับตัว

